

118 J. V. SNELLMAN – J. H. E. NERVANDER 31.III 1848

HUB, Diverse brev

Kuopio d. 31 Mars 1848.

Käraste Broder Janne!

10 Med djupaste smärta har jag mottagit underrättelsen om den stora olycka, som träffat Dig och de Dina. Inga ord kunna i en sådan sorg gifva tröst och lindring; men jag har dock icke velat nedtysta mitt inres uppmaning, att betyga Eder mitt sanna deltagande icke blott i Edert bekymmer utan äfven i förlusten. Ty såsom ingen utom Er krets rönt mera vänskap och deltagande af Din aflidne Fader, så vill jag icke heller tro, att någon i honom förlorat mera än jag. Jag nedtryckes visserligen vid tanken härfpå af något, som liknar ondt medvetande; men jag vet också visst, att i Din Faders hjerta lika litet som i mitt fanns något blifvande minne af den disharmoni, som för några dagar afbrutit en vänskaplig förbindelse af ett fjerdedels sekel.

20 Det är också icke blott innerlig tillgifvenhet utan skyldig tacksamhet för oräkneliga bevis på uppoffrande verksam välvilja, som ålägger mig bedja Dig käre Broder, att anlita mig om något, hvarmed jag kunde vara Dig och de Dina nyttig. Visa mig framförallt det vänskapsfulla förtroende, att låta mig veta något om Din egen ställning och Dina planer för framtiden. Kanske kunde jag med en äldre Broders erfarenhet meddela något godt råd. Jag tänkte vid första underrättelsen på, att komma till Helsingfors; men uppgaf åter denna afsigt af öfvertygelse, att min närvaro för ögonblicket icke kunnat vara af någon nytta. Skulle dock med anledning af husets affärer någon tillfällighet göra, att min omsorg på stället vore gagnelig, så tveka ej att skrifva derom.

30 Helsa på det vänskapsfullaste Din Mor och Dina Syskon, stora och små. Helsa särskildt Augusta stackare, hvars sorg väl liknar Hennes stora tillgifvenhet, från mig och min hustru. Äfven till Din vördnadsvärda Farmor, Laura och Flora min deltagande helsning.

För Dig käre Broder bör det vara någon tröst att veta, det så många dela Eder saknad, och att Din Faders död tillika är en allmän olycka. Gud skall veta, att det arma fäderneslandet väl behöfver söner, så sällsynta som Han; och att det synes, som skulle vårt hårda öde kalla hädan det ringa dugliga, som finnes.

40 Sofve Han dock i fred! Jag vet, att Han mycket kämpat och lidit och sett många livvets illusioner försvinna.

Sänd mig några underrättelser. Var försäkrad om min upprigtiga, broderliga vänskap.

Joh. Vilh. Snellman

P. S. Lemna icke den aflidnes manuskripter i andra händer. Vi skola gemensamt tänka på en liten upplaga till Hans minne. Ville Du sända mig data till personalier, så önskade jag gerna få dem för en Nekrolog i Litteraturbladet. S:n.